

[Trøjborg]

surt, være med til besparelser og være med til de nødvendige indkøb. Det er det valg, man har, hvis man så gerne vil have indflydelse på de detaljerede beslutninger. Den beslutning bør man så diskutere, og så må man træffe sin afgørelse på grundlag af de diskussioner, som man i givet fald skal have internt i SF.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Denne sag kan bruges til meget, og det er rimeligt, at den bliver rejst; det er rimeligt, at vi diskuterer den. Det har vi gjort i 2½ år. Men når fru Hanne Thanning Jacobsen dels efterlyser en folkelig debat, dels begynder at bruge udtryk som politikerlede, så synes jeg, vi når et punkt, hvor vi er kommet for langt ud.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Hanne Thanning Jacobsen, hvad hun egentlig forventer, før hun vil kalde noget for en folkelig debat, som vi kan være bekendt i Folketinget. Er det først det tidspunkt, hvor fru Hanne Thanning Jacobsen og de, som hun støtter sig til, får ret, at vi har en folkelig debat og vi kan undgå politikerlede? Så tror jeg faktisk, at vi har nået det modsatte af demokrati.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Og den skal blive kort.

Jeg vil sige til hr. Trøjborg, at når det bliver sagt, at man blot kan melde sig ind i forsvarsforligspartierne, vil jeg lige gøre hr. Trøjborg opmærksom på, at betingelsen for, at Socialdemokratiet ville gå med, var, at Fremskridtspartiet ikke var med. Men jeg troede ikke, vi skulle have det ned på det plan.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Jørgen Estrup, at jeg finder ikke, det er muligt at gennemføre en folkelig debat om forlig, som ligger i en færdig udgave til befolkningen, samtidig med at den ligger til forligspartierne. Derfor har vi selvfølgelig først kunnet arbejde med spørgsmålet, efter at vi har set teksten. Det vil hr. Jørgen Estrup også vide vi har gjort i de 2½ år, og det samme er tilfældet for den del af befolkningen, der har interesseret sig for dette spørgsmål. Det er arbejdsvilkårene, det må vi leve med, og

så arbejder vi videre på den måde. Det håber jeg så hr. Jørgen Estrup accepterer og respekterer.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg skal gerne bekræfte, at vi i Socialdemokratiet ikke har ønsket Fremskridtspartiet med i forsvarsforliget. Jeg skal også understrege, at det såmænd ikke er, fordi vi ikke synes om fru Annette Just. Det er simpelt hen, fordi vi ikke vil udstyre Fremskridtspartiet med vetoret i disse vigtige spørgsmål. Hvis nogen skulle være i tvivl om, hvorfor vi ikke vil gøre det, kan de bare høre den debat, vi har her i dag.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Hr. Jørgen Estrup forstår ikke, at begrebet politikerlede kan blive bragt op i forbindelse med denne diskussion.

Jeg vil gerne spørge hr. Jørgen Estrup, om han ikke kan forstå, at der er mange mennesker, der får mistillid til politikerne, når de én dag indgår et forlig og lederen af det største regeringsparti så udtaler f.eks., og her citerer jeg fra noget af det materiale, som indgår i den folkelige debat, statsminister Poul Schlüter fra Jydske Tidende den 10. marts 1989:

»Der findes ingen saglige begrundelser for at flytte sergentskolen.«

Så bliver folk da forvirrede og forstår ikke, at man træffer den slags beslutninger, og de får mistillid til, at der er tale om besparelsesforslag af væsentlig betydning. Man bliver også forvirret – jeg har i hvert fald talt med mange mennesker, der er det – når Socialdemokratiets forsvarspolitiske ordfører, hr. Hans Hækkerup, kan sige den 1. november 1989, stadig ifølge denne publikation:

»Jeg var ikke bekendt med, at skolens flytning ville skabe miljøproblemer.«

Altså, når beslutningstagere i disse sammenhænge, samtidig med at de træffer disse beslutninger, fremsætter denne slags udtalelser offentligt, så skabes der et troværdighedsproblem.

Er hr. Jørgen Estrup uenig med mig i, at det, man populært og måske for uforsigtigt meget ofte omtaler som politikerlede, netop er dette troværdighedsproblem, og at det bl.a. kan be-